

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 3.

Extraordinair Session.

Sjunde Møde.

Torsdagen den 16de August.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet er mig tilmeldt, at Hs. Majestæt har under 4de April, 2den Mai og 9de Mai stadfæstet følgende af Rigsdagen i sidste Session vedtagne Love, nemlig:
Lov om Løsning af Sognebaandet;
Lov, indeholdende nogle forandrede Bestemmelser om Skolegangen og om Udskrivningen af Skolen; og
Lov, hvorved § 5 i Forordningen af 13de Januar 1736 forandres.

Der er derhos tilstillet mig Exemplarer af disse Love til Omdeling blandt Thingets Medlemmer, hvilken alt har fundet Sted.

Efter Dagsordenen bliver at foretage første Behandling af Udkast til Lov, som stadfæster den foreløbige Lov af 16de Juli 1855 om Afgang for danske Skibsførere til at forhyre fremmede Søfolk.

Lehmann: Da jeg antager, at dette Lovudkast, som nu foreligger, er den vigtigste af de idag til Forhandling staaende Sager, vil det være Thinget indskyldt, at jeg om en meget liden Gjenstand tillader mig nogle meget smaa Bemærkninger. Den ene af disse vilde dog have en vis formel Betydning, der som ikke den høitærede Justitsminister i den Henseende allerede var kommet os imøde, idet jeg nemlig ikke kan skjønne rettere, end at der ikke egentlig kan forelægges Rigsdagen nogen

foreløbig Lov, men kun et Lovudkast; thi det kan kun blive til endelig Lov derved, at vort Samtykke er givet til Loven i dens Heelhed og i alle dens enkelte Dele, og det forekommer mig derfor klart, at hele Forfællingen imellem en provisorisk Lov, for hvilken Regjeringen anholder om Stadfæstelse, og et Lovudkast, som første Gang seer Verden, idet det saaledes fremlægges, ene og alene er den Omstændighed, som umuligt kan give Loven nogen større Betydning eller Gyldighed, at den allerede foreløbigt paa Regjeringens Ansvar er sat i Kraft. Jeg skal i denne Henseende gjøre opmærksom paa den formelle Grund, som allerede maa gjøre dette aldeles indlysende. Lovudkastet bestaaer rigtignok kun af een Paragraph; men sæt, at det bestod af et halvhundredes Paragrapher, af hvilke vi maaskee vilde have Halvdelen forandrede, et Par tilføiede, nogle udslettede o. s. v., saa vilde altsaa den Lov, der her skulde vedtages, og vel at mærke da aldeles uforandret maatte gaae over i vor Lovsamling og haandhæves i vor Retspraxis, bestaae i en Lov, der lød paa, „at den provisoriske Lov stadfæstedes, dog saaledes, at i § 1 istedetfor visse Ord skulde sættes visse andre“ o. s. v. — Kort sagt, det behøver kun at nævnes for at indsees, at dette vilde høre til en fuldkommen Urimelighed. Denne Form altsaa, at gjøre det til en særlig Lov, vilde kun i det Tilfælde være anvendelig, naar der ikke var Tale om Andet end at vedtage Loven en bloc, at sige Ja eller Nej dertil, Noget, der jo nu synes at skulle blive Møde her i Landet. Jeg for mit Vedkommende anseer en saadan Blokadetilstand for Lovgivningsmyndigheden ingenlunde for ønskelig, hvor den ikke ligefrem er lovsforestrevet; men, da den høitærede Justitsminister allerede har meddeelt Samtykke til, at Rigsdagen maa